

سخن اول

نوشتن سخن مدیرمسئول برای مجله‌ای که سال‌هاست قند و شیرینی می‌پراکند و شکر پارسی و شیرینی پارسایی را هدیه‌ی جان مشتاقان می‌کند برای چون من دشوار است و شاید هم نه چندان لازم، از آن جهت که سردبیر این نشریه به‌شیوه‌ی جاری هر بار با ذوقی سرشار و کلامی پُربار حرفی از جنس روزگار بر زبان می‌راند و هر بار همراه این بار هل و شکر و زعفران و ترمه و تغزل، آغاز سخن را با کلامی شیوا و برازنده مبارک و خواندنی می‌کند. از این رو نوشتار و گفتار من را تنها به‌حساب ادای دین و گفتن خسته نباشیدی به‌همه بگذارید و بس. پس صد مرحبا و هزار آفرین به‌شما استادان زحمتکش زبان فارسی در هند و به‌همکاران ارجمندم در مرکز تحقیقات فارسی رایزنی فرهنگی دهلی‌نو که در این یکی دو سال اخیر طرحی به‌تمامی‌نو در انداخته‌اند و با آهنگی دیگر ترانه‌خواستن و شعر توانستن را زمزمه کرده‌اند و این رضایت را شما نیز در مکتوبات و ملفوظات‌تان بارها نشان دادید و آنچه مرا وادار به‌نوشتن این مختصر کرد نیز در واقع پاسخ گفتن به‌همین محبت‌های شما بود.

خدای را هزاران بار شکر که دیگر بار در پیش روی من و شما مجله‌ای دیگر است از جنس مجلات وزین و خواندنی.

قند پارسی این شماره‌های اخیر بحمدالله نه تنها به‌بنگاله رفت که بنگاله و کشمیر و سرتاسر هند را درنوردید و از مرزهای این کشور نیز فراتر رفت و هم اینک پژوهشگران ارزنده و بزرگ ایران زمین نیز با ارسال نامه و پیغام، خواستار تک تک شماره‌های این نشریه‌اند. نشریه‌ای بسیار خواندنی که به‌همّت سردبیر آن - همکار ارجمندم، ادیب پُرتلاش و شاعر ارزنده‌ی معاصر جناب آقای دکتر علی رضا قزوه - به‌زیور طبع آراسته شده است و همه‌ی شماره‌های آن نشانگر تلاش و شکوفایی است.

شماره‌هایی که هریک به فراخور حال و با تلاش و مجاهدت یکایک شما و حوصله فراوان سردبیر کوشای آن به خواندنی‌ترین و قابل‌استنادترین مجلات ادبی و فرهنگی زبان فارسی هند مبدل شده است و ویژه‌نامه‌هایی چون:

«ویژه‌نامه بزرگداشت هشتصدمین سال تولد مولانا جلال‌الدین محمد بلخی رومی»،

«ویژه‌نامه میرزا عبدالقادر بیدل دهلوی»،

«ویژه‌نامه نسخ خطی فارسی هند»،

«ویژه‌نامه سفرنامه‌های هند»،

و «ویژه‌نامه حزین و بنارس»

را پیش از این منتشر کردیم و اینک شماره‌ای سراپا تلاش و شکوه و شکفتگی با نام «ویژه‌نامه کشمیر و میر سید علی همدانی» پیش روی شماست. شماره‌ای که در آن بیش از پنجاه مقاله از استادان و دانشجویان و پژوهشگران زبان فارسی هند گنجانده شده است و بیشترین این مقالات به سفارش و تلاش سردبیر محترم این نشریه در همین چند ماه اخیر توسط شما نوشته شده است و این یعنی تلاش دسته جمعی استادان زبان فارسی هند در عرصه پژوهش فرهنگی. این یعنی حرکت به سوی کمال. یعنی بازگشت به دوران طلایی شکوفایی.

خدای را شکر که این باغ پُرگل و ریحان یادآور به‌زیبایی کشمیر جنت‌نظیر است و با تلاش شبانه روزی شما و همکارانم در مرکز تحقیقات فارسی اینک مجله‌ای درخور و خواندنی را در پیش روی دارید و چه بشارت نیکی که از زبان سردبیر نشریه شنیدم که در دو شماره آتیه مجله قند پارسی به موضوع «دهلی و ادب فارسی» و «گجرات و ادب فارسی» خواهد پرداخت و در شماره‌های آینده اگر عمری باشد به سراغ سرزمین‌هایی چون دکن و بنگال و اوده و... خواهیم رفت.

بی‌گمان قدم‌های استوار شما در این راه به سرانجامی روشن خواهد انجامید و چراغ کم‌سوی زبان فارسی به سعی و پشتکار و همت شما چراغداران پارسی و پارسایی به چلچراغی نورانی بدل خواهد شد. ان‌شاءالله.

دیگر بار به‌عنوان خدمتکاری کوچک، دستان پُرمهر یکایک شما استادان و دانشجویان و پژوهشگران زبان فارسی را می‌فشارم و از همکاران شورای علمی نشریه

استادان ارجمند پروفیسور امیرحسن عابدی، پروفیسور شریف حسین قاسمی، پروفیسور
اظہر دہلوی، دکتور مہدی خواجہ پیری و... ہماراں ارجمندم در مرکز تحقیقات
فارسی آقایان عبدالرحمن قریشی، علی رضا، شبیر احمد و مدیر فہیم و دانش پڑوہ آن
مرکز جناب دکتور علی رضا قرزوہ از صمیم قلب تشکر می‌کنم.

و من الله التوفيق و عليه التكلان

دکتور کریم نجفی برزگر

مدیر مسئول و رایزن فرهنگی دہلی نو

(تیرماہ ۱۳۸۹ ش)